

49. Защото Азъ отъ Себе Си не говоряхъ; но Отецъ, който Ме прати, Той Ми даде заповѣдь, що да кажа и що да говоря.

50. И зная, че Неговата заповѣдь е животъ вѣченъ. И тъй, което Азъ говоря, говоря го тъй, както Ми е казалъ Отецъ.

ГЛАВА 13.

Прѣди празника Пасха Иисусъ, знаейки, че е дошълъ часътъ Му да прѣмине отъ тоя свѣтъ къмъ Оца, като бѣ възлюбилъ Своитѣ, които бѣха въ свѣтътъ, докрай ги възлюби.

2. И въ врѣме на вечеря, когато дяволътъ бѣ вече вложилъ въ сърдието на Иуда Симоновъ Искаріотъ да Го прѣдаде,

3. Иисусъ, знаейки, че Отецъ всичко е прѣдалъ въ ржцѣтъ Му, и че отъ Бога е излѣзълъ и при Бога отива,

4. става отъ вечерята, съблича горнята Си дреха и, като взе убрусъ, прѣпаса се;

5. послѣ налива вода въ омивалника и почна да мие нозѣтъ на ученицитѣ и да ги отрива съ убруса, съ който бѣ прѣпасанъ.

6. Дохожда при Симона Петра, а той Му казва: Господи, Ти ли ще ми миешъ нозѣтъ?

7. Иисусъ му отговори и рече: което върша Азъ, ти сега не знаешъ, а отпослѣ ще разберешъ.

8. Петъръ Му казва: нѣма да омиешъ нозѣтъ ми во-вѣки. Иисусъ му отговори: ако те не омия, нѣмашъ дѣлъ съ Мене.

(49) Иоан. 14, 10. — Гл. 13. (1) Мат. 26, 2. Марк. 14, 1. (3) Мат. 11, 27; 28, 18. (4) Лук. 17, 8; 22, 27.